

De droom van de profeet (3)

Het was een lange dag geweest. Levi en Lot hadden de hele dag de clown uitgehangen – koprollen gemaakt, zogenaamd tegen elkaar aangebots en achter elkaar aangerend met gekke pasjes. Levi was dan wel blind, maar met wat z'n oren konden horen wist hij heel goed de richting te vinden. Hij kon prachtig toneel spelen. De mensen keken ademloos en lachten heel hard om alle grappen en grollen. Ze gooiden muntjes in de hoge hoed waarmee Levi rondging. Na afloop was er genoeg om brood te kopen en olijven en olie. Lot kocht zelfs nog wat lekkers voor Simson de ezel. Dat maakte dat hij niet protesteerde toen Levi hem aan het einde van de middag losmaakte van de boom waaraan hij vastgebonden stond: 'Kom op, Simson, je moet ons nog een stukje dragen. We moeten achter de profeet aan!'

Eigenlijk was het best lekker. Het was wat minder warm zo aan het einde van de dag. Ze schoten flink op. Toen het schemerig begon te worden waren ze net bij een plek met een groep bomen en een bron. 'Hier blijven we vannacht', zei Lot. 'Laten we een tentje maken!'. Ze pakten hun spullen uit en maakten alles klaar voor de nacht. Samen keken ze naar de sterren aan de hemel. 'Ik zie nergens mijn ster', zei Levi tegen Lot. Hij zuchtte diep. 'Echt nergens...'. Levi pakte z'n hand. 'Het komt goed, jongen', zei hij, 'wij zijn samen op weg. Wij gaan samen die ster vinden, die alles verandert'. Hand in hand vielen ze in slaap.

Toen ze wakker werden, wisten ze meteen dat het foute boel was. Simson was weg! 'Heb jij hem niet vastgebonden?', vroeg Levi aan Lot. 'Nee, ik dacht dat jij dat gedaan had!', zei Lot. Maar wiens schuld het ook was, Simson was verdwenen. 'We gaan hem zoeken', zei Lot, 'Zo'n grote ezel, met zulk lang haar, dat moet opvallen.' Ze lieten de spullen staan en gingen op weg. In het volgende dorp had iemand hem gezien. 'Een grote ezel? Ja, die was bij die man, een profeet geloof ik. Die had twee ezels, inderdaad één grote met lang haar. Hij heeft hier wel wat geroepen, maar veel aandacht kreeg hij niet. Hij is weer weggegaan in ieder geval.' Dat was een tegenvaller. Waar moesten ze nu zoeken? Eén geluk hadden ze: als ze Simson vonden hadden ze meteen de profeet te pakken en omgekeerd. 'We gaan eerst de spullen halen, Levi', zei Lot, 'Als we aan de zwerf gaan kunnen we maar beter alles bij ons hebben, ook al schiet het wat minder snel op als we alles zelf moeten dragen.'

Maar toen ze bij de bomen aankwamen, zat daar aan de bron de profeet. Simson graasde er naast, met een nieuwe ezelvriend. De profeet keek op. 'Ik heb jullie eerder gezien', zei hij. 'Ik ben Levi', zei Levi. 'En dit is Lot'. 'Ik ben Micha', zei de profeet. Nu pas zag Levi dat hij gehuild had. 'De mensen wilden vandaag niet naar u luisteren, hè?', zei hij. 'Nee, zei de profeet, 'Ik heb ze geprobeerd te vertellen dat God die altijd mensen heeft gered, nu ook God voor mensen van vandaag wil zijn. Dat je niet allerlei capriolen hoeft uit te halen om indruk op God te maken, maar dat je heel gewoon moet leven. Als je recht doet aan andere mensen en trouw bent, doe je ook recht aan jezelf en aan God. Zo moeilijk is dat toch niet!' Hij wreef in zijn ogen. 'Nee, dat is niet moeilijk', zei Levi, 'maar soms is wat het makkelijkste te begrijpen is het moeilijkste om te doen.' Nu keken ze met z'n drieën naar de

sterren. Levi vertelde over zijn droom en Lot over zijn leven. De profeet vertelde over teleurstelling en hoop. Toen ze gingen slapen, had niet alleen Simson een nieuwe vriend. 'Gaat u met ons mee op weg, meneer?', vroeg Levi. 'Als je belooft dat je geen meneer meer tegen me zegt, wil ik er wel over nadenken', zei Micha. 'Welterusten!'

En hoe het verder gaat horen jullie de volgende keer.

Kinderverhaal voor de derde zondag van Advent bij de lezing uit Micha 6:1-8